

Sygn. akt VI U 1625/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania **T. S.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 28 marca 2013 r. znak (...)

w sprawie **T. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o wypłatę wstrzymanej emerytury

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do wypłaty ubezpieczonej T. S. wstrzymanej emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku,

II zgłoszone w odwołaniu żądanie zapłaty odsetek ustawowych od świadczeń wskazanych w punkcie I wyroku przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B..

Sygn. akt VI U 1625/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. - po rozpoznaniu wniosku T. S. z dnia 29 listopada 2012r. - na podstawie art. 151§1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r. poz. 267) odmówił uchylenia swojej wcześniejszej decyzji z dnia 10 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszala - na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010r. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) - prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 31 marca 2012r.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, iż decyzją z dnia 8 maja 2012r. podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od dnia 1 kwietnia 2012r. W związku z ogłoszeniem w Dzienniku Ustaw z 2012r. poz. 1285 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012), począwszy od dnia 22 listopada 2012r. utraciły moc prawną art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r.o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw oraz art. 103a ustawy emerytalnej, w zakresie w jakim znajdowały zastosowanie do osób, które nabyły

prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku prac. Organ rentowy podnosił, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku, ani w jego uzasadnieniu, innej daty utraty mocy prawnej wyżej wskazanych przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. nie ma zastosowania do przypadającego przed 22 listopada 2012r. okresem zawieszenia emerytury na podstawie art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w związku z art. 103a ustawy emerytalnej.

Wobec powyższego brak było - zdaniem organu rentowego - podstaw do wypłaty ubezpieczonej wyrównania emerytury zawieszanej w okresie od 1 października 2011r. do dnia 31 marca 2012r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona T. S., domagając się jej zmiany w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 31 marca 2012r. i nakazania organowi rentowemu wypłaty emerytury za powyższy okres wraz z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej miesięcznej emerytury.

Ubezpieczona uzasadniała swoje żądania nieprawidłowym stanowiskiem organu rentowego, zgodnie z którym fakt opublikowania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. w dniu 22 listopada 2012r. uniemożliwia zwrot zawieszonych świadczeń przed tą datą.

Zgodnie z poglądem przeważającym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, wyroki Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające niezgodność przepisu ustawy z Konstytucją są skuteczne od dnia wejścia w życie zakwestionowanego przepisu.

Odnosząc się do twierdzeń organu rentowego, zawartych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, ubezpieczona podnosiła, iż z uwagi na wiążące stwierdzenie Trybunału Konstytucyjnego, dany przepis pozostaje w sprzeczności z aktem prawnym wyższego rzędu nie powinien być już uwzględniony przez organy stanowiące prawo, przy rozpatrywaniu spraw, co do roszczeń przypadających za okres sprzed ogłoszenia wyroku Trybunału w dzienniku Ustaw.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił uchylenia swojej wcześniejszej decyzji z dnia 10 października 2011r., w części w jakiej decyzja ta zawieszala prawo ubezpieczonej T. S. do emerytury za okres od dnia 1 października 2011. do dnia 31 marca 2012r. Podstawę prawną tej ostatniej decyzji stanowił przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/12) Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż powyższe przepisy są niezgodne z zasadą ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego dotyczył tej grupy osób ubezpieczonych, która nabyła prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., a więc w okresie w którym ryzyko emerytalne nie obejmowało warunku rozwiązania stosunku pracy łączącego osobę ubezpieczoną z pracodawcą w momencie złożenia wniosku o emeryturę. Tę grupę ubezpieczonych wskazał wyraźnie Trybunał Konstytucyjny w pisemnych motywach swego wyroku. Dla tych ubezpieczonych ponowne wprowadzenie od 1 stycznia 2011r. warunku rozwiązania stosunku pracy jako warunku emerytalnego mogło stanowić zaskoczenia.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska organu rentowego, przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym przepisy uznane przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13.11.2012r. za niezgodne z ustawą zasadniczą mogą stanowić podstawę prawną rozstrzygnięcia o indywidualnych sprawach obywateli także po

ogłoszeniu tego wyroku w Dzienniku Ustaw. Art. 28 ustawy z 16.12.2010r. oraz art. 103a ustawy emerytalnej utraciły bowiem moc - jako normy nie spełniające standardów konstytucyjnych - ex tunc, a więc od momentu wprowadzenia ich do porządku prawnego, co słusznie podnosiła ubezpieczona w swoim odwołaniu. Zarówno zatem Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę, jak i organ rentowy nie mogą opierać swoich rozstrzygnięć na przepisach wyłączonych z mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z porządku prawnego.

Ubezpieczona T. S. nabyła prawo do emerytury od dnia 1 marca 2009r. (decyzja ZUS z 13.03.2009r. - k. 45 akt emerytalnych), a zatem w okresie, w którym ryzyko emerytalne nie obejmowało warunku rozwiązania stosunku pracy. Należy więc ona do tej grupy ubezpieczonych, wobec których wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. znajduje zastosowania.

Powyższe motywy uzasadniały zatem zmianę zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477¹⁴§2 K.p.c. w związku z powołanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, poprzez zobowiązanie organu rentowego do wypłaty ubezpieczonej wstrzymanej emerytury za okres od 1 października 2011r. do 31 marca 2012r.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 477¹⁰ §2 K.p.c. Sąd Okręgowy przekazał organowi rentowemu do rozpoznania żądanie ubezpieczonej wypłaty odsetek ustawowych od świadczeń emerytalnych należnych jej za powyższy okres. Tego rodzaju u rozstrzygnięcie uzasadnione było tym, iż do dnia wyrokowania nie została przez organ rentowy wydana merytoryczna decyzja orzekająca o żądaniu odsetek od wstrzymanej emerytury.

SSO Janusz Madej